

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Jeg må sige, det var et meget sindrigt indlæg, der kom her til sidst, men jeg fattede alligevel ikke rigtig, hvad det drejede sig om. Om ordet altså, men det, jeg har sagt her fra denne talerstol, har jeg sagt, fordi jeg mener det, ellers havde jeg ikke sagt det. Jeg går også ud fra, at folk er engageret i denne debat, fordi de mener det, men der er desværre nogle, der har en forkert mening om det her og ikke rigtig kan komme ud af det. Det er det, der er problemet for dem.

Fru Grete Schødt's sagde, vi var enige, og det er rigtigt, at vi var enige. Jeg kan ikke forstå, man skal blive ved med at gentage tingene, men vi var enige, og jeg gjorde ligesom hr. Arne Melchior opmærksom på, at vi ville komme tilbage. Det sagde vi, og jeg har skrevet til statsministeren om det og gjort opmærksom på det, således at der ikke var noget under bordet. Det var mig meget magtpåliggende for ikke at få en uværdig debat, ikke mindst fordi jeg holdt en tale over de mange tusinde søfolk, som nok var dem, der var mest berørt af denne sag. Det var deres fortjeneste, at vi blev accepteret som allierede.

Der er blevet sagt noget om at udsætte sagen. I SF har vi ikke noget imod at udsætte sagen, hvis det kan samle Folketinget.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg må sige til fru Grete Schødt's, at det da ikke var noget nyt, hvordan der blev stemt i fjor. Men det gjaldt jo netop i fjor, og hvis fru Grete Schødt's vil gøre sig den ulejlighed også at slå tilbage til førstebehandlingen, hvor jeg var ordfører for CD, så begrundede jeg jo hvorfor.

Afstemningen ved tredjebehandlingen var lagt på den 5. maj, hvor her var blomster og løv og statsministeren havde appelleret til, at vi den dag skulle være enige i dette hus om hædersgaven for jubilæumsåret. Det begrundede vi det med, og det ved fru Grete Schødt's jo, og derfor er der ingen grund til at bebrejde os, at vi så siger, at nu er jubilæumsåret slut, og nu skal der også være fairness.

Så siger hr. Erik Larsen noget helt forkert. Jeg tvivler ikke et øjeblik på, at f.eks. hr. Erik Larsen, ja for øvrigt samtlige medlemmer i dette hus, har den samme store respekt for modstandsbevægelsen og dens personer. Det, jeg har draget i tvivl, er, om vi giver et forkert signal.

Selvfølgelig kæmper vi med ord, vil jeg sige til hr. Erik Larsen, hvad skulle vi ellers kæmpe

med herinde? Men der skulle også gerne sættes handling bag ordene, og det kan altså ikke nytte, at hr. Erik Larsen siger, at hædersgaven ikke sættes ned. Den sættes ikke ned ved dagens lovgivning, men den er blevet nedsat til 50 pct. af værdien, og forslaget fremsættes, fordi det er dokumenterbart, at hædersgaven i dag har 50 pct. af den værdi, den havde, da den blev indført i 1945.

Det eneste, der bliver bedt så mindeligt om, er, at det signal sendes ud over landet, at dette hus' medlemmer alle sammen – for det er jeg sikker på at de inderst inde gør – mener, at hædersgaven skal have sin oprindelige værdi, når den udbetales. Det er det eneste. Sæt handling bag ordene!

Der er ikke tvivl om, at nogle har mere respekt end andre. Jeg har ikke draget nogens motiver i tvivl. Jeg siger, de handler forkert, når de påstår, at vi har indgået et forlig i fjor, som aldrig er indgået. Det var en aftale, der ikke har gyldighed for i år og de følgende år. Derfor er ethvert medlem frit stillet og begår ikke noget parlamentarisk ukorrekt ved at stemme, som vedkommende medlem synes at der skal stemmes.

Jeg gentager, at vi alle sammen har Det Konservative Folkepartis politiske ordførers ord for, at man gerne ville stemme for det foreliggende forslag. Gak hen og gør så!

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det er også en lille bemærkning til hr. Erik Larsen, som nævner, at der er et forlig, og at Venstre naturligvis overholder de forlig, som det indgår, og det er da altid prisværdigt. Men sagen er, som også hr. Arne Melchior siger det, at det var klart, at lovforslag nr. L 171, som alle i dette Ting i øvrigt stemte for, uanset om de havde indgået forlig eller ej, gjaldt for 1 år, for 1995, for 50-året. Sådan er det, og at snakke om forlig, der strækker ud over den periode, mener jeg derfor er at tale uden om problemet.

Hvorvidt der er en mulighed for at skabe et flertal? Nu ønsker jeg ikke, at hverken regeringen, Socialdemokratiet, De Konservative eller Venstre sådan skal mande sig op i hver deres hjørne, så de ikke kan komme væk derfra igen. Hvis det er sådan, at de vil tilkendegive, at de er indstillet på at se på denne mulighed, er jeg villig til, at vi stopper tredjebehandlingen med henblik på at lave et fælles lovforslag nu, men vi må have nogle meldinger.